

Antidogma - Planetáris dhimmitude

2015 augusztus 08. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Abu Bakr al-Bagdadi, az Iszlám Állam önjelölt emírje történelmet csinált: lefejezések, vérengzések és m?emlékrombolások révén akkora ijedelmet keltett világszerte, hogy az iszlám vált a kormányok legf?bb aggodalmává.

Egymást túllicitálva igyekeznek tehát a kedvében járni és a kegyeit keresni, kezdve a világ legkeresztényibb demokráciájával, az Egyesült Államokkal, ahol a vele szembeni behódoló, megalkuvó, s?t kollaboráns magatartás (dhimmitude, ejtsd: dimitüd) iskolapéldáját Bill de Blasio, New York polgármestere nyújtja, aki legutóbb iskolaszüneti nappá nyilvánította két legszentebb ünnepét. (Az Aid el-Fitr a böjt megtörésével a ramadán végét jelzi, az Aid al-Adha pedig arra emlékeztet, hogy Ábrahám hajlandó lett volna feláldozni a saját fiát Istennek.) A muszlim felmen?kkel dicseked? Barack Husszein Obama szívesen kiterjesztené ezt az intézkedést az összes amerikai diákra, mert – a globális politikai korrektség negédes és sekélyes nyelvezetét használva – szerinte *„ez a nemzetünk gazdagságához hozzáadott változatosság és a benne foglalt jellegzetesség elismerése lenne”.*

Ennél már csak 2009 júniusában vetette el jobban a sulykot, amikor a kairói al-Azhar Egyetemen a Muzulmán Testvériség jelenlétében elmondott beszédében lényegében az iszlámnak tulajdonította az emberiség történelmének csaknem minden jelent?s felfedezését, egészen odáig fokozva a hollywoodi pátoszt, hogy az USA-t „nagy muzulmán országnak” min?sítette, holott az amerikaiak körében Mohamed híveinek aránya az egy százalékot sem éri el.

Mindezen kijelentések – valójában a posztkeresztény Nyugatnak címzett megannyi casus belli – a közel-keleti status quo átrendezésését célzó amerikai geostratégiai terv szerves elemei, amelynek keretében a jelenlegi arab államokat többé-kevésbé etnikai és vallási alapon újjászervezett entitásokra szednék szét az USA és még inkább Izrael érdekében. A nemzetközi kapcsolatoknak ez a Pentagon neokonjai és izraeli éceszgébereik által kifundált doktrínája táplálja a nyugat-európai kormányok iszlám térhódítással szembeni puhányságát, amelyek az EU határainak 30 évvel ezel?tti felel?tlen megnyitásával beindított iszlamizáció cinkosaiként készek vörös (ima)sz?nyeget teríteni a minden tapasztalat dacára továbbra is „mérsékeltnek” nyilvánított muzulmán bevándorlók lába elé, tökéletesen figyelmen kívül hagyva azt a tényt, hogy éppen ?k alkotják az Európa elleni dzsihád ötödik hadoszlopát.

Az iszlám olajfoltként terjed világszerte, a tömeges és ellen?rizetlen bevándorlás következtében Európában is, és ez egy egyre türelmetlenebb és egyre arrogánsabb iszlám, hiszen a túlzásainak féken tartására hivatott intézkedéseknek kevés a foganatjuk. Az eredmény önmagáért beszél: földrészünkön is egyre növekszik a lefátyolozott n?k, a halal élelmiszerek, a demonstratív és gyakran nyílt utcán végzett muzulmán vallási megnyilvánulások, a bezárt vagy nemek szerint szegregált uszodák száma. Európa hívatlan vendégei egyre inkább megszállókként viselkednek a befogadó országokban. Franciaországban például az idén is a hagyományos módon ünnepelték meg a július 14-i nemzeti ünnepet, tudniillik buszmegállók megrongálásával, személygépkocsik felgyújtásával, iskolák és középületek kifosztásával. A rendfenntartó er?kkel szembeni markáns ellenérzésüket rend?rautók „megkövezésével” juttatták kifejezésre, és hogy e tekintetben a legcsekélyebb kételyre se adjanak

okot, ráadásul aknavet?vel l?tték, majd mintegy száz f? részvételével megostromolták az egyik rend?r?rsöt. Az ünnepnap hivatalos mérlege: több, mint 700 felgyújtott autó, több mint 600 ?rizetbe vétel, több mint 20 százalékos b?nözésnövekedés. Semmi rendkívüli, csak az ilyenkor szokásos rutin – a politikai osztály és a f?sodrú média zavart, ám annál beszédesebb hallgatásától övezve.

Földrészünket súlyos gazdasági, társadalmi és erkölcsi válság sújtja, politikailag az Európai Unió egy antidemokratikus törpe, a vezet?i azonban – a ritka kivételt?l eltekintve – azon ügyködnek, hogy Európát az emberiség történelmében sohasem látott mérték? lakosságcserés gyarmatosítás színterévé tegyék. Cs?döt mondott az integráció? Nem m?ködik a multikulti? Napról napra növekszik az iszlamista terrorveszély? Oda se neki. A migráció ügyében tovább folytatódik a több évtizedes struccpolitika, amelynek szellemében július 16-án az EU illetékes bizottsága megszavazott egy „sürg?sségi mechanizmust”, els? lépésként mintegy 40 ezer Olaszországban és Görögországban tartózkodó illegális bevándorló áttelepítésére a tagállamok közötti „szolidaritására” és „felel?sségmegosztására” apellálva.

Görögország esetében nyoma sem volt valódi szolidaritásnak, amikor azonban az új honfoglalók ajnározásáról van szó, mindenkinek csatarendbe kell állnia. A dhimmitude élgárdáját maguk az EP-képvisel?k alkotják, amint azt az europa.eu honlap is ékesen demonstrálja: *„A képvisel?k azt javasolják, hogy a menedékkér?knek legyen lehet?ségük az áttelepítésük el?tt kedvükre válogatni a tagországok közül olyan kritériumok alapján, mint a családi, társadalmi és kulturális kötelékek, például a nyelvismeret, a korábbi tartózkodás, tanulmányi vagy munkatapasztalat egy adott országban.”* Rövidesen talán majd azt is meg kell kérdezni t?lük, hogy a libamájat vagy a kaviárt szeretik-e jobban?

Mindezt akkor, amikor – Franciaország példájánál maradva – már több, mint tízmillió muszlim bevándorló vagy honosított „francia” él a 60 milliós országban, ahová legálisan vagy illegálisan továbbra is özönlenek az arab-afrikai honfoglalók, akiknek az asszonyai ráadásul háromszor termékenyebbek, mint az ?shonosok, és ahol 6,2 millió embernek nincs munkája, több millióan nélkülözik a társadalombiztosítást, több százezren pedig hajléktalanok, de mindenkinek a polkor. mantrát kell szajkóznia, miszerint „nem, a bevándorlók nem árasztanak el bennünket, nem eszik el a kenyerünket, nem veszik el a munkánkat, nem fosztják ki a forrásainkat”. Akárcsak Batsányi idejében, célszer? lesz vigyázó szemünket ismét Párizsra vetnünk. Ez alkalommal azonban nem követend?, hanem elrettent? példa gyanánt. O tempora, o mores!

www.demokrata.hu - Gazdag István

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló